

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanæ Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Nicolai Harti velitatio cum sciolo. Ibidem

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

ſincere dicere videretur exiſtimauit *Perceyus* opportunū quī eſſet declarate, aitque "doleo tibi hoc primo tempore copiam non eſſe videndi meliorem; Ego enim ex ijs ſum.) Id non ſolum non ægrè tulit mulier, ſed illo via eſt ad Sacramenta aliquot poſt annis, & in aliorum familiaritatem introduxit eam non exigua viciniæ utilitate.

1620.

XXIV. Inciderunt interea calamitofa puluerariæ coniurationis tempora, traditaque in cuſtodiam matre familias cum qua *Perceyus* degebat, fugiendo, latendo, & nouas ſedes penè quotidie quaerendo ſecuritati prouidendum fuit; neque tamen ſine fructu errabat. Senex honeſto loco natus vixerat Catholicus, ſed atrocitate legum territus à recto tramite deſciſcens ad ritus Schiſmaticorum deſlexerat: Reuocare conatus eſt in viam is qui ab antiquo fuerat illi à Confeſſionibus, cumque nihil proficeret, rogauit *Perceyus* vt experiretur. Adijt illè, ſed fruſtra: Iter proſequentem auertit exundans in via flumen: Redit ad ſenem, hortatur, viget, precatur: ſed furdo canit. Poſterò die diſcedit, aliam initurus viam ab aquis vt exiſtimabat liberam. At hic etiam creuerat riuulus, texeratque citeriorem partem pontis per quem erat tranſeundum. *Perceyus* qui eam viam ſæpius triuerat, non dubitauit poſſe per exigui ſpatij aquam rectâ ad pontem ex vndâ extantem equum adigere, ſed vel manu, vel oculo aberrante, equus ſub primo fornice penè natans anteriores pedes projcit in arcum hæretque donec ſeſſor pontem ſtringens conſcendit, fræno manu retento; equus iterum connitens emergere ruptis cingulis deiicit ephippium in aquas. Is qui comitabatur redit ocyus ad ſenem; narrat quo loco comitem reliquiſſet, mittitur famulus in ſubſidium; ſenex ipſe ſubſequitur, inuitat *Perceyus* domum; ſeruatum, vt (aicbat) ſui cauſâ; in quem enim verba nihil potuerant, tantum diſcrimen Sacerdotis ad mentem reduxit; neque diſtulit officium; poſterò die ritè confeſſus ad finem vſque perſeuerauit Catholicus. Neque licuit *Perceyo* diu eſſe tæto; degebat cum *Nicolao Harto* in antiqua *Gerardi* ſede conſuctis Societatis miniſterijs ſtudioſè incumbens: Delatum fuerat ad Senatū Regium latere in illa domo homines duos Reipublicæ pernicioſos. Quartâ matutinâ, die omnium Sanctorum ſolemni, *Pickeringus* in Prouincia Northamptonienſi Irenarcha cum equitum turma aduolat; latenter ingreſſus vtrumque vix à ſommo vigilem comprehendit; ſuppelleſtilem ſacram, librorum etiam non exiguum numerum colligit: Sacerdotes duos cum matrefamilias beneuolè domi ſuæ aliquamdiu habet, tum Londinum cum ſuppelleſtili cinctos vndique haſtatis ducit quaſi per triumphum. In itinere velitatum eſt cum ſciolis quibuſdam: *Perceyus* propugnauit fidem ſine Charitate non iuſtificare, *Hartus* Magiſtrum ſuum breui hac quæſtione ludificauit, "Noſtine Deum? Vtrique reſpondet alter: ſeruâſne mandata, aut exiſtimas te poſſe ſeruare? Nequaquam. *Ioannes* igitur in Epittola te damnat mendacij, ait enim, *Qui dicit ſe noſſe Deum & mandata eius non cuſtodit mendax eſt, & in hoc veritas non eſt.* Ralere aſtantes, & Magiſtro luatere nè cum fortiori ſe congrederetur. Londini cum ante Palatium ad carcerem *W. eſt.*

diuina Pro-
uidencia in
ſene Schif-
matico re-
ducendo.

Perceyus
ſecundò
capitur cū
Nicolao
Harto.

Harti veli-
tatio cum-
ſciolo.

1610. Monasteriensem veherentur, Salisburius ex fenestra prospectans. Non sunt, inquit, isti quos quærebam) idque ex euentu patuit; nihil enim in illos præter minas actum est asperius: Nam licet primo mense arcè sunt habiti nemine ad congressum admissio sequentibus tamen decem mensibus in cōmodiorem carceris locum translati & sibi & alijs pctuere esse solatio. Tum Catholicus Regis Oratori discedenti ex Insula donati transmiserunt in Belgium. *Hartus* quod deerat studijs Theologicis impleuit; *Perceyus* successit primùm in munere Vice-Prefecti Bruxellis *Antonio Hoskino* in Hispanias proficiscenti; tum sacram scripturam explicauit Louanij; denum redux in Angliam & iterum captus, in carcerem nouum ad Tamisis ripam coniectus est: Quo in carcere tanta rei benè gerendæ facultate fruebatur, vt cum potuisset exilio liberari maluerit remanere cum vinculorum socio *Edwardo VVbittinghamio*, qui triennij tempore quo durauere numerauit centum quinquaginta Ecclesiæ restitutos. Inter hos Comitissa Buckinghamia, Mater Ducis, in celeberrima disputatione cum noui verbi Ministro suscepta, non solum assentiente Iacobo Rege, sed præsentè, & causam Hæretici acriter propugnante, lucem fidei accepit, *Perceyi* doctrina, & moderatione animi, & perspicuâ veritate conuicta; quæ redeunte ex Hispanijs Carolo, obrinuit vt liber à carcere secum habitaret; quo decennio non illi solum viuenti morientique præsto fuit, sed sub tanta patrona pluribus adesse potuit, & liberè cum quocunque congregi volente diserebat. Narrat *Perceyus* in secunda cum eo Pseudouerbi Ministro congressione habuisse non tam Ministrum quam Regem hæreseos defensorem. Pauca enim, inquit, Minister, omnia fere Rex locutus est; cumque modestiâ prohiberet interrumpere diserentem, aut ipse diutius loqui quam Rex permitteret, non potui ea quæ volebam omnia, & quæ ad rem faciebant proferre: permittebat verò rarè & breuissimè interloqui, noua celetrimè multiplicans argumenta, & ad illa suggerens ipsemet responsa, tum ad nouam ocys transfiliens quæstionem: durauitque colloquium à sexta vespertina ad vsque decimam. Cum à discedente rogarem veniam si in aliquo offendissem vehementiâ contentionis, Nil opus, inquit, in eo mihi placuisti potius) Postero die Rex scripto tradenda curauit Nouem quæsitæ ad quæ responderi postulabat, erantque sub hoc titulo digesta. *Puncta quedam præcipua quæ meam unionem cum Romana Ecclesia impediunt, donec ipsa se reformet, aut possit mihi satisfacere*, scilicet; Cultus imaginum; Preces & Oblationes factæ Beatæ Virgini Mariæ; Cultus & inuocatio Sanctorum & Angelorum; Liturgia, & preces priuatae illiteratorum in ignota sibi lingua; Repetitiones orationis Dominicæ, salutationis Angelicæ, & Symboli, præsertim si in numero ponatur meritum; Transsubstantiatio; Communio sub vna specie, & doctrina concomitantia; Opera supererogationis, relata præsertim ad Thesaurum Ecclesiæ; Potestas Papæ ad Reges deponendos directè vel indirectè, & ad disponendum de eorum regnis.) Suscepit ea tractanda *Perceyus* & vnus mensis decursu absoluit, quanquam non tam cito peruenerunt in Regis manus: Multa sunt enim quæ obstruunt ad

Reges

Reges aditus. Cum peruenissent, idem Pseudo Minister voluit ea refutare, sed Hæreticorum more; quo factum est vt denuo reuſa prodierint in lucem docto cum commentario *Ioannis Floyd*.

XXV. Rex Chriſtianiffimus circa hæc tempora filiam collocauerat Carolo Principi in Matrimonium. Dominus d' Effiat Regis Orator vltus ea celebritate coniugij impetrauit ab Iacobo pro viginti Sacerdotibus condonationem ampliffimam vniuerſorum quibus peccatur in leges aduerſus Catholicos latas: Inter hos Perceyus ſigillo literisque regijs munitus obibat ſecurus, vt credebat, à moleſtia: Incidit tamen ruruſus in caſſes, coram Senatu reſponſurus de literis quibus tãtopere confidebat; Iſthic acriter diſputatum eſt, Senatu affirmante condonationem de præteritis delictis intelligendã, Perceyo defendente in futurũ etiam tempus porrigendam: Præcipiebat enim Rex ſi carcere teneretur dimitti liberum, à nemine deinde moleſtia affici, pace Regis firmã gaudere, in dubijs etiam interpretandã eſſe condonationem in mitiorem partem. At quid quid ille adferret, Cantuarienſis Antiſtes denuntiauit voluntatis eſſe Regiæ vt exularet, data fide non reuertendi de qua fide ruruſus diſceptatũ; Perceyo aſſerente non poſſe ſe fidem obligare cum iuris ſui non ſit, ſi Superior præciperet, debere redire. At quis, inquit, magis Superior, quã Rex? In ijs, inquit *Perceyus*, quæ ſui eſſent ſpiritualis muneris, Pontifex.) At ſi Rex Hiſpaniæ prohiberet quẽpiam regno, agrè profecto ferret eũ ſi Pontifex immitteret. ” De eo, inquit *Perceyus*, videat Pontifex) Argumentationis concluſio fuit; data fide non redeundi, exulandum; donec fidem faceret tenendum cuſtodia Weſt-Monaſterienſi. Illa octo meſes durauit; Tum Regina intercedente liber prioribus in Catholica Religionis deſenſionem ſcriptis pluribus addidit alia, & plures primæ nobilitatis viros ſaminaſque reſtituit Eccleſiæ, reſtitutoſque confirmauit. Septuagenario maior, catharro in fauces deſluente, & in malum qui Cancer dicitur degenerante, annis pene duobus æger, vitam hanc ærumnoſam cum meliore commutauit; Profeſſus quatuor votorum ab anno nono ſupra ſexcenteſimum.

Liberatur,
et quarto
tenetur.

Ruruſus li-
ber mori-
tur.

Nicolaus Harte iſt eſt quem in Eudæmon-Ioanne legimus ſub nomine *Hammundi* vocatum in crimen abſolutorum Cõiuratorum biduo poſtquam fuiſſent deſecti: Cui cum captiuo nihil huiuſmodi illatum ſit, magnum eſt teſtimonium innocentie; Præterquam quod abſoluiffet carere potuit crimine multis de cauſis quas Eudæmon explicat. Salisburio fortãſſe ſi vixiſſet, ars & malitia non deſuiſſet quã innocentiffimum per calumniam tolleret. Sed eo ipſo anno redeuntem ex balneis moriſ repentina, & facta vermibus de itinere oppreſſerã, quẽ *Iacobus Rex* hoc ornauit Epiphonemate ” *Aures nunc habebimus liberã à proditiõibus.*) Nimirum habebatur plurium ille inuentor & buccinator proditiõum quã reuera fuiſſent à quoquam conceptæ.

Nicolaus
Harte.

Cap. 10.
Apol. pro
Garnetto.

Duriuſ actum eſt cum *Thoma Strange* in Prouincia Warwiceñſi cõprehenſo: delatum Londinum in Arcem tam effrenatè torſerunt vt fractus viribus reliquam vitam in ſumma renum debilitate traxerit, & dolore; eam tamen quẽ-

Thoma
Strange.